

Shiula Floreta...

Jornal de la còla Silvan CARRÈRA - TISNÉ

n°5 - Mes de genièr de 2020 - Ivèrn

Pairin

Batejada 2020

Alizea GAMBART

Lo gahús

Lo gal de la nuèch
Vòla vòla sus la branca sèca
Lo gal de la nuèch
A dobèrt los uèlhs

Vòla vòla amb son uèlh verd
Son cant es lèste

Lo gal de la nuèch
rescontra lo monde
Vòla vòla quita sa branca sorna
rescontra lo monde que se pòt pas veire

Vòla vòla coma la lausetà
Son cant es lèste

Sarra-te, sarra-te d'el
Lo gal de la nuèch
es la calor blanca de l'ivèrn

Vòla vòla tornaràs veire
Lo gal de la nuèch que degun espèra
Vòla vòla tornaràs veire
Cossí la nuèch coneis lo que cèrca.

*Comptina, Calandrinàs
Batejada 2019-2020, Lo Cirdòc, Besièrs*

Elodia RAYMOND

Ensenhador

A nosta.....2	Novèla annada.....6	Literatura..... 10
Bonas Resolucions.....4	Tradicions provençalas.....7	Mots Mesclats..... 11
Actualitats regionalas.....5	Canton de las Arts.....9	Tut'òc creatiu..... 12

A nosta

Genèr Pirenenc...eth temps de pelar

Amandina GARAUD-SABATHIER

Arreproèrs

Ath mes de genèr, era tèrra qu'ei de hèr.

Eth mes de genèr e de heurèr, que plean o que vueitan eth graèr.

Si eth ser deths Reis ei esclarit,

Eth estiu, eth arriu serà estarit,

Eths ueus non valeràn pas un ardit.

Comptina...

Per aquera carrereta

Que passa era porcereta

Per aqueth carreròt

Que passa eth porceròt

Aqueth que l'a vist,

Aqueth que l'a gahat,

Aqueth que l'a pelat,

Aqueth que l'a minjat.

E aqueth qu'a dit :

« Riu, piu, piu,

Balha-me quauquarren peth amor de Diu. »

Eth temps de pelar...o era hèsta deth Mossur

Dab eth mes de genèr, que començan eras pelèras. Ath dia de uei, eth monde que pelan encara mès totun non se pòt pas parlar deras pelèras de bèth temps a. D'utes còps, dens totas eras maisons eth monde que pelavan. Qu'èra un dia de hèsta de qui permetèva mème de mancar er'escòla. Eth arregent o er'arregenta, qu'arrecebèva un tròç de tripa, saucissa e arrostits troçats en un beròi linge blanc ... çò de qui esvitava arremàrcas. Eth monde que s'amassavan. Que s'ajudavan entre vesins. Que començavan eth divés a vrèspe dab era marmita ena cort, pesar e escanar eth mossur ena pastiera, arrosar-lo d'aiga cauta tà'u poder pelar de coma cau dab rasclèts shens lo brutlar en tot arrevirar-lo dab cadenas pausadas ath hons dera pastiera. Un còp pelat, eth mossur qu'èra penjat ath camau. Athèu qu'èra partatjat tà poder entirar eth vente : eras hemnas que venguèvan dab un linçòu tà arrecuperar tot aquerò, eths budèths... Sus ua taula que triavan puish eths òmes que partivan lavar eth vente ath arriu. Ara marmita, que botavan a còder era carn entara tripa, eths budèths, eths paumons e eth panset. Eras hemnas qu'aprestavan era tripa e eths gormands de qui serén gostats eth ser. Que tiràvan drin d'aiga dera marmita aon avè codut tot aquerò tà hèr eth pastèth. Eth ser, minjar amassa, cantar, dançar e hèr aras cartas. Eth lendoman, eth dissabte, era jornada que començava de d'òra tà descopar eth pòrc. Sovent eth Mossur qu'èra estat panat pendent era neit e donc que'u calèva anar arretrobar, sovent esconut en çò d'un vesin. A vrèspe, eths òmes que se n'anavan copar boès e eras hemnas que hèvan saucissa, trips e pastèr. Eth mes vielh dera maison sovent salava e empeberava eths cambajons e eras vrentèscas. Un còp acabat, era saucissa e eths trips qu'èran penjats dab ficèlas sus baras deras longas sovent ena cosina o en ua pèça airejada. Eths cambajons e eras vrentèscas ena saladèra. Que i avè taulada aqueths dias ! Eth tresau dia qu'èra consacrat ara vaishèra greishuda : eras prumèras vesias que venguèvan ajudar. Eth monde que viravan tà anar pelar en totas eras maisons. Sovent eth escanair qu'èra eth madeish. Quina fiertat d'avèder tuat eth pòrc eth mes gròs deth vilatge ! Fiertat dera dauna dera maison d'avèder suenhat de coma cau eth Mossur. A còps, que se'n tuava dus per maison. Qu'èra era alimentacion principau. Entara conservacion, eth monde que s'avisavan dera lua. Uei, que's passa encara atau en çò de'us de qui an sauvat aquesta tradicion mes que manca vesins e sustot ne n' i a pas guaire de qui pelan ara.

Drin de collectatge en Manhoac ... : Soviers de pelèra

« D'utes còps, que hèvam eras pelèras. Alavetz athèu, sabes, ara n'an pas eth temps de pelar. Si pelan, un tròç d'après mieidia a l' abatuèr, tac tac tac, plear tot aquò... Qu'èram praubes mes qu'avèm temps a pèrder. Que pelàvam dus dias. Eth prumèr dia que pelàvam que hèvam era hèsta. Que hèvam era tripa. E après, eth ser, que nos amusàvam e que cantàvam... Qu'arridèvam, qu'èra fantastica tot aquò. E, eth lendeman, era hèsta que contunhava. Que hèvam era saucissa e eths trips, salar eths cambajons, eras vrentèscas... E que tornàvam hèr hèsta dinc ath lendeman de ser mieijaneit... Athèu qu'èran eras hèstas !... Qu'avèvam appetit en aqueth moment... Alavetz, eth ser, que hèvam còder tripa, carboada e pastèth en per'mor que hèvam pastèth tanben dab on avè codut era viande deth vente entà hèr tripa. Qu'i èra eth panset, era corada, eths budèths... E alavetz athèu, que hèvam dab haria de milhòc, que viràvam, que viràvam... En darrèras que botàvam un arpat de haria de blat tà que hedosse còla. Que hèva pastèth. Après, que'u desmolàvam tot aquò, qu'ac botàvam en plats o bien en un tistalh. Qu'i botàvam un torshon dab un pechic de haria ath cuu entà pas qu'accrochèsse... Que hèvam sietas, plats... Après, qu'òm ac copavan a tranches entà'u hèr còder en era grilha... O qu'èra melhor ena padena be ! Bien grilhat, drin de sucre... Mès qu'ac hèvan meslèu en era grilha. »

Bonas resolucions

«Dry January » o « Genièr Sòbri »

Cloe GARCIA

Lo dimenge 5 de genièr abans de tornar a APRENE i a lo jornal de las calandrinhas d'aprestar, lo Shiula floreta de genièr qu'arriba. Tot lo monde se bota en sèla per escriure. E de còps que i a, es l'escriitura que nos bota en sèla per en aprene mai sus quicòm que nos interèssa, e qu'avèm pas cavat per manca de temps e d'energia. Es lo cas per ieu aqueste còp.

Aprèp lo bolh de las fèstas de fin d'annada, soi pausada en terrassa, ja un veire de vin a la man, una amiga s'assèt a e demanda una bevanda sens alcoòl al serveire.

- « Perqué prenes aquò Paulina ? Li demandi s'es la novèla annada que la truca e se decidiguèt de pas pas beure de vin de la vida. Me semblava estranha aquesta istòria, la narbonesa que beu pas mai de vin...
- Fau lo « January dry » çò diguèt, amb lo sorire.
 - Qu'es aquò lo « January dry » ? - Me parlava chinés...
 - Es una idèa que nos ven de Granda Bretanha per plan començar l'annada. Per aquò cal sonque arretjar de beure d'alcoòl pendent lo primièr mes de l'annada. Un mes es pas res dins una vida, alara, ensagi. Enfin, o fau !»

Bon, me pausèri fòrça questions en ausissent aquesta mòda, d'arretjar l'alcoòl sulpic pendent un periòde plan definit. Perqué un mes ? E en febrèr, de qué farà : va beure coma una caluga ? Es una mena de desintoxicacion en fach ? Plan segur que qualqu'un mai profècha de tot aquò. Èri francament dubitativa.

Cambièrem de subjècte de discutida, mas las questions demoravan totjorn dins mon cap.

Per las e los que coma ieu an de questions dire un pauc mai d'aqueste fenomèn Aquesta iniciativa comencèt en « Alcohol Change UK » (l'alcoòl plan que lo mes sens alcoòl servissia per l'alcoòl, aprèp las fèstas de fin d'annada. genièr, febrèr e agost de 2018, los

- 82% pensan pas mai a lor
- 80% pensan que gerisson
- 76% an comprés perqué e
- 71% an comprés qu'an pas festejar qué que siá.

Cap a la consumacion d'alcoòl, a la fin participants disián que lo nombre de jorn contra 4 abans lo Genièr Sòbri. De mai, an redusit la quantitat d'alcoòl beguda (a cada sortida) de mai o mens 1 veire. E en mejana, son ebris 2 còps per mes al luòc de 3 abans de practicar lo Genièr Sòbri.

cap a aquò me soi un pauc entresenhada. Vos ne vau de mòda que s'expandís fins a nautres.

genièr de 2013, lançada per l'associacion càmbia Granda Bretanha). Explicavan tornar prene una relacion sanita amb E segon un estudi menat en participants afirmavan que :

- consumacion d'alcoòl mièlha lor consumacion quand bevon
- besonh d'un veire d'alcoòl per

de l'estudi, al mes d'agost, los per setmana que bevián d'alcoòl èra de 3,

De mai, los participants an trapat mantun benefici per lor santat. De fach, totjorn segon aqueste estudi dison que :

- 58% perdèron de pes
- 67% avián mai d'energia
- 71% dormissian mièlha
- 57% avián una melhora concentracion
- 54% avián una mai polida pèl

Per acabar, lo Genièr Sòbri a un costat social. En efiech, de grops de discutida existisson per los que seguisson lo mes sens alcoòl, es una mena de comunautat que pòt ajudar a crear de ligam amb los autres.

Fin finala, soi mens dubitativa qu'a la debuta e vautres de qué ne pensatz ? L'ensajaretz lo Genièr Sòbri en 2021 ?

Actualitats regionalas

Quauquas tradicions per la debuta de l'annada en Lemosin

Monica BISSAY

Lo jorn de l'An, faliá anar querre d'aiga a la font a solelh levant per aver dau bonur tota l'annada. Banhavan dau pan dins aquel aiga per lo balhar a las polas per que ponen plan. La jornada, los dròlles anavan soatar la bona annada a tot lo vilatge. A la debuta dau segle XX, se visitava mas los parents e los amics, lo pairin e la mairina aitot.

La formula la mai utilizada per soatar la novela annada :

« Bona e urosa annada, plan granada, e acompanhada de mai d'autres. »

M. Desbordes disiá a la radiò, dins l'emission de Robert Dagnas, de 1959 :

« Bona santat e bona annada.

Que quel an noveu vos sietz jauvent
e qu'ujan bufe lo bon vent
sus tota vòstra maisonada !

Que fau quò per esser urós ?

De bon vin dins lo barricon,
de bon pan blanc sus lo toalhon
e dessus la brejauda un bon brijon

Quala savorosa pitança
fara rire los paubres vielhs
mas ne sufís pas aus jòunes.

Quilhs lechadiers

vòlen per far bombança

quauquaren de melhor.

Per lor far plaser

soatam lor coma desserv en abundança

tota l'annada e chaque jorn

de l'aiga clara e de l'amor ! »

Los pastoraus de l'escòla dau Barbichet

La religion ritmava las tradicions regionalas coma alhors. Veiquí çò que concerna **la Brefania**.

- La Confrariá de Nòstra Dama la joiosa, dicha daus Pastoreus celebrava lo jorn de Nadau e lo daus Reis dins la gleisa de Sent Peire dau Queiroa de Lemòtges. Sos estatuts fugueren escrits en 1490 en lenga lemosina. Cianta 1770, lo jorn daus Reis, los confrairs decoravan l'autar de la gleisa emb de grafuelh e d'ausana. A costat, metian una chabana de branchas e de felhum per far pensar a la naissença de Jesus Crist dins son estable miserable. Dedins, los confrairs bilhats coma los bargiers emb una capa de lana blanca, raïada de negre chantavan de nadalets en lenga nòstra.

Lo grope folcloric que se pela « L'Eicolo dau Barbichet » fai la messa daus Pastoreus lo diumenc que sec lo de la Brefania. Las femnas pòrtan l'ancian barbichet de dentela. Qu'es la coifa que balha lo nom au grope. Elas pòrtan un lumet qu'es un cergi roje. Lo president de queu grope Gerard Marchat tornet reviscolar aquela tradicion a la debuta de las annadas 60. Maugrat que defuntet en 2015, aquela tradicion es totjorn viva. Lo cortegi riba dins la gleisa en jugar emb los instruments de musica tradicionala : sanfonha, chabretas, accordeons a clapetons, violons,... Acompanhhan los nadalets.

- A la Brefania, se minjava lo repas daus Reis emb cinc plats e un desserv.

Quò començava emb una sopa de lach eveque dau vermicèli coma la que se balhava aus babissons.

Seguiá una salada de pomas de terra : eran cuechas emb daus lardons, se botava lo vinagre quand eran enquera chaudas mas la salada se minjava freja.

Puei, venia una moleta emb de farina e de las porradas.

Avant la fin dau repas, de las gents mascaradas venian botar lo fuòc a un tapon de palha e de brodichas qu'era davant la pòrta de la maison. Queu fuòc enfumassava la maison, tot lo monde se metia a poschar. Se disia qu'era per chaçar lo poschar de l'annada. Falia dubrir las fenestras per tornar poder alenar dins la maison.

Après la moleta qu'era los chaus ; eran cuechs emb daus pruneus per que sian mai digestes, Per achabar los plats : lo gratin de macarònis : eran cuechas dins l'aiga vinagrada puei gratinadas au forn emb de fromatge raspat et un pauc de raspadura.

Per lo desserv, quò era sia una briòcha emb dau fruch confit sia una galeta de compòta de pomas o de frangipana. Mas i avia totjorn una fava dedins. Quela tradicion data daus romans e daus egipcians. Votavan emb una fava. Qu'es mas au segle XIX que se fagueren de favas en porcelana. Qu'es un gasteu que se partaja : i avia totjorn una part en mai per un paubre afamgalit que passava. Lo Rei podia tot demandar, mesme si era un paubre mendiant !

A la campanha, se minjava la sopa de lach trempada de pan blanc. Coma quò las vachas balhavan de lach. Se degustava maitot lo gasteu, fach a la maison o 'chaptat chas lo bolangier ente que se catava una fava. Au segle XIX, los bolangiers de las vilas l'ofrian a lors practicas.

Novèla annada

Transicion novèla

Clemença SALFATI

Vaquí una annada de mai que ven de passar. Cadun sortís pauc a pauc lo cap de las fèstas, dels grands repaisses de familha, e de la mena de nívol fòra-temps que nos a poscut elevar al luènh del plancat de las vacas.

Avèm passat un mes, o de còps mai, a s'aprestar de pès en cap, e de sap en empaquetatge de presents, per aprofèchar lo mai possible d'aqueste temps sacrat. Que siá un resson religiós o pagan, prigondament ancorat o superficial, aquò sembla pas tant important.

Cadun aganta çò que li agrada de ne pensar, per compausar son ambient per acabar l'annada. Vaquí un en cas per se poder trapar amb los que nos agradan, quines que sián, dins una semblança de monde magic e encantat. Musicas, lums, estelas e ardor son alandats per cabussar totes dins un ambient suau e contemplatiu

Musicas, lums, estelas e ardor son alandats per cabussar totes dins un ambient suau e contemplatiu o un formiguejament febril e joiós. Ara sèm davalats de la nívol, tornats sul plancat de las vacas, pron tèrra a tèrra.

E cossí que se sián passats aquestes moments fin finala, n'avèm degut prene çò melhor. Se dire que tot foguèt perfièch, per poder rebombir sus l'an que se dubrís uèi.

Ensajar de se marcar dins lo còr e lo cap lo bèl discors d'encoratjament d'un amic en fin de serada, qu'un gòt de tròp dins lo nas daissa sortir los mots e las pensadas prigondas.

Amanhagar los que venèm de disputar. Doblidar res, tirar de leiçons de cada pichòt eveniment.

Ensajar de decidir lo biais de passar l'annada que comença, coma se lo podiam mestrear. Se daissar balhar un buf d'espèr e de vam. Bona annada a totes e a totes.

Tradicions provençalas

Tradicions provençalas

Elodia BASCOU

Lo dissabte 4 de genièr, alara que la nuèch començava de tombar e que lo freg s'installava, lo grop "Tamborinaire" e los tres ases se recampèron davant l'estatua del "Pescaluna" a Lunèu.

En efiech lo desfilat anava començar cap a la glèisa. Los Reis anavan èsser festejats.

Los diferents grops tradicionals de las Arlatencas èran esperats.

Posquèrem seguir lo grop de 'Las cigalas del Dardaillon' pendent los abilhaiges. Mai de doas oras trenta per preparar aquelas femnas en costume tradicional.

En primièr una cofadura especiala amb de penches bèls, un dessús de còfa brodat e lo famós "riban" sens desmembrar un fum d'agulhas de pel per manténer tot aquò, que donava una tòca sofisticada.

Puèi un cotilhon pesuc, una longa jupa de mai de 5 mètres de teissut per dessús amb una «*eso*» enregdida per d'amidon e de «*fichús*» de dentelas amb de bèlas e polidas agulhas de cabòça blanca o de nacre e tanben de capas balhavan una elegància excepcionala a caduna.

Mantuna Arlatenca foguèt acompanyada per un òme en vestit tradicional.

Aprèp aquela passejada per las carrièras de Lunèu, cap a la glèisa "Nòstra Dòna del Lac" una messa foguèt celebrada en Lengua Nòstra (en provençal) per festejar Los Reis.

La glèisa èra clafida de mond e se cantèt fòrça cants en provençal.

Fa plaser de véser un estrambòrd per las tradicions provençalas e tanben per la Lengua Nòstra.

Los totes primièrs estatjants de çò que devendrà ben mai tardièr Provença son de ligurs. Pòble italic, qu'ocupa Provença, Aups de Sud e lo nòrd-oest d'Italia (de Piemont fins a Liguria). Ne demòra uèi pas que de noms de montanhas, de luòcs, e de noms de familhas, que s'i trapa sovent lo son [esk], [osk], o [ask], coma dins « Tarascon ». D'autres mots son passats pauc a pauc del ligur fins al provençal, coma « clapa » o « garriga ».

Tre 600 abans J.-C. los grècs fondon de comptadors sus la còsta ligura, coma Massilia (que devendrà Marsilha) e Nikaia (que devendrà Niça). Fins al rèirepaïs, los ligurs s'apròprian lo grèc. Un grand nombre de mots provençals venon del grèc, subretot dins lo vocabulari de la mar e de l'ostal : « brome », « cadaula », « gansa », « gonfon », « tian », eca.

Los pòbles celtas, que fòrman los galleses, passen per Provença en davalant la valada de Ròse e Aupas tre 300 abans J.-C. Pasmens, son pas nombroses e se mesclan a la poblacion ligura. Çaquela, un bricon de vocabulari provençal ven del gallés, subretot dins los domenis agricòla, vegetal e animal : « rega », « gavèu », « beç », « vèrna », « bronda », « alauseta », « vibre », « bana », eca.

A l'entorn de 200 abans J.-C., los ligurs se ligan amb de galleses venguts de Nòrd per se soslevar contra l'ocupacion grèca. Mas los grècs se fan ajudar pels romans. Fin finala aquò permet als romans d'espandir lor territòri e de prendre la plaça dels grècs. Al sègle que seguís, s'installan completament sus aqueste territòri e ne fan una província d'Itàlia, que ne ven son nom : « Provincia ». Arles es alara la segonda capitala de l'Empèri Roman, e aquò fins a 472 aprèp J.-C. Caldrà pas mai de qualques sègles per que los ligurs adòpten completament la lenga e la cultura latinas. La lenga ligura desapareis ; lo latin s'installa e demòra. Lo provençal es la continuitat locala del latin popular que los provençals an doncas pas jamai arrestat de parlar.

S'estima uèi que 65% del vocabulari provençal actual ven dirèctament del latin, 1,5% del grèc, 0,3% del gallés, e solament 0,1% del ligur ancian.

Canton de las Arts

Al biais de Capestanh *Solanja RICHEZ – Raquel MARTIN – Monica BISSAY*

Lo dimars 26 de novembre, sèm anadas al castèl de Capestanh, que data del sègle XV^{en}, per i descobrir sos plafons pintrats. Son impressionants tant las pinturas son plan conservadas. I podèm agachar de pichonas scenetas que representan de moments de vida de la noblesa de l'epòca. Aquestas scènas son mescladas d'un bestiari mai o mens imaginari e ibride. Podèm véser de scènas nòblas e de scènas «vulgaras», de scènas religiosas e al contrari de scènas d'amor cortés e de festivitats de la noblesa, d'òmes mesclats amb d'animals, eca. Aquesta contradiccion dins las pinturas permet una dobla lectura entre lo ben e lo mal, la morala religiosa e la vida dins lo «pescat», eca., que semblan fin finala totjorn ligats.

Aprèp la visita del castèl de Capestanh, faguèrem de pintura al centre de formacion. Claudina Chalmeton nos aprestèt de planquetas de fusta de color bruna coma las del castèl. L'objectiu èra de far una pintura a la mòda del castèl. Passèrem una espessor de pintura blanca sus la plancha per que totas las colors pòscan plan sortir. Puèi dessenhèrem al brolhon çò que voliam abans de lo pintrar sus la planca. Calíá respectar las consignas seguentas : metre un animal colorat en blanc o d'una color clara, un fons roge, faire los contorns dels dessenshs d'un trait negre. E tric e trac podètz remirar las nòstras òbras !

Revirada de Perfums de Philippe Claudel

Sap

Se ditz del Vogian qu'es mitat-òme mitat-sap, per se trufar de son caractèr taisós e de sa rudesia. Luènh dels bòsques negres, viu plan planet. Me sembla que m'an desraïçat. Me mancan lor verdor constanta, lor amplor desplegada, lor fum lulent de resina, lors inofensivas agulhas. Lo paire, abans la guèrra, es boscatièr, païsan, obrièr quimista. L'après-guèrra fa d'el un policièr mas que doblida pas jamai sos bòsques. L'ostal pairal s'i encastra. Bòsques escurs que montan en penda cap a la ròca de Soye, roïnas del castèl de Pèira-traucada, lo còl de la Capelòta que tant de batèstas foguèron donadas pendent la Primièra Guèrra que ne demòran totjorn las macaduras. Trabalha sus un fum de talhs dins la valada de la Plana, ribièra de las aigas percòrradas de trochas e de vernhòlas passadissas, a la broa d'una anciana via romana, jos la nauta dominacion de Donon al sòm d'aquel un temple de gres celèbra lo culte de Veleda. Es un dels luòcs los mai resinoses de França. Podèm pas escapar als vièlhs o joves saps, negres, desmesurats, d'una majestat quasi carolingiana, o als epiceàs sarrats en còlas long dels caminòls.

Pica-mica. Cargam la 4 L de banastas, de cobèrtas, de sètis plegadisses, de fornèls, d'ensaladièrs, de bolas de petanca e de raquetas de badminton. Anam pas gaire luènh. Tornam al luòc d'enfància, al prèp d'un riusset al còr d'una forèst que s'i dintra mercés a un camin de sabla ròsa. Lo nòstre canton. Lo solelh es caçat delà de las ramadas. La solombrada sentís la saba e la mossa. Lo riusset blaveja los dets se los i daissam tròp longtemps. La cervesa e lo vin i prenon lèu lo fresc. Nos acompanhan sovent l'oncle Dedé e la tanta Joanina, e l'autra tanta, Pauleta, qu'ai totjorn coneguda veusa, son òme Nenesse mòrt abans ma naissença, electrocutat dins un talhièr de la Salina. Pausam sus de fotografias format 6 x 9 als bòrds dentelhats, assetats a l'entorn d'una taula de camping. Sorires, camiseta de còs e ventre redond. Los saps nos envelopan de lors brancas bassas. Es un moment de quietud, de brusiments d'abelhas, de caminament de limacs, de formiguièras faraonicas, de gags que fiulan, blaus daissant tombar de còps una pluma blanca mirgaldada de gris que me planti dins los pels. Furgui las mossas que retenan al mai caud de l'estiu totjorn un pauc d'umiditat, una espongositat torbosa. Ne desrabi de còps de coissinets e me los pausi sus las cuèissas. Aquí, me pòdi solhar, rotlar dins las falguièras, me mascarar en barbolhant las gautas de terranha que sentís la racina de bruga. Ai lo drech. Alisi lo pè dels saps. Las palmas s'empegan d'una resina que sembla de lagremas. Destaqui de cristals flairoses coma de bonbons per la garganta e que s'agrumelan sus las nafraduras de l'arbre. De pics los an pertusats de lors bècs fissants. Pics verds, picassèlas escaissadas cuol-roges, bèls aucèls terrassièrs. Lo temps passa pas. Ausissi lo cacalàs dels adultes que digerisson. Mangi çò que trapi, fajas, fragostas salvatjas, abajons, amoras, joves borrons. Voldriái èsser un cabiròl. En tornant, m'endormissi dins la veitura, entortobilhat dins mos pantaisas bestialiers e dins una cobèrta ont, qualques jorns mai tard, se trapan encara d'agulhas de saps e de cristals d'arena.

Mots mesclats

La fauna e la flòra deus Pirenèus

Alizea GAMBART

DESMAN	ORS	GRAULHA	SARRI
IRIS	FAUNA	TAISHON	CHIVAU
AULHA	LIS	CASSO	MONTANHA
CARDON	VUTRE	ANIM AUS	VOP
VACA	SANGLAR	AGLA	BLAVET
EDELWEISS	LOP	CASTANH	SAUVATGE

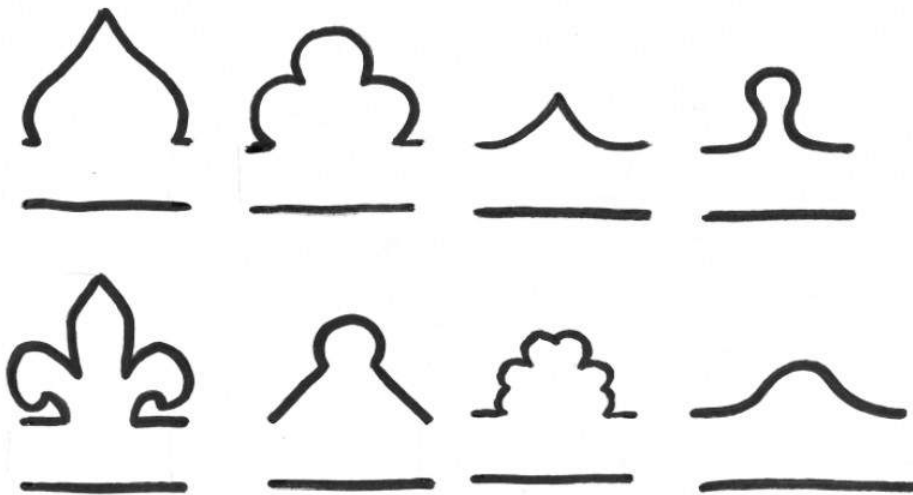
V L M I L W K J R O U G O V C C M P W G
 J S U T A C A V J L T U P A L Y M G X G
 P Y C F R T E F H A A J N O T V A T C V
 S V S N E N B X I Y Ç N C A S T A N H M
 F X I B I C A S S O X I U M R S Q L Q T
 P Z Y R S N H M H E Z N G A C Ç I I L O
 S V I G Z O N C S P D I T V F A I S G L
 P S Ç Ç N F U Z B E R E S V S A R B L M
 W D L D W C V U V Ç D O L A D J K D Q S
 C W F U Y S Y I Y U O G R W U F Q S O P
 R S A N G L A R V C V R Y D E V L L U N
 P R V Ç G A O H B G I U N V D I A L G A
 Y O Y E Y A P P P E T S T M K E S T O Ç
 P N Ç S Ç I U Y B A O N U R D O D S G S
 L N P K S G W L X V B V X A E J J B B E
 M O N T A N H A H Ç E E M O M X Ç L M E
 Z G R L D A V G R A U L H A S I A E J J
 V J L W E T J Q V I I Ç L O G V N Q M L
 E O X D H F Q G B C I V C P E R Q A M U
 G B Ç J B U A V I H C R M T C R B U L J

Tut'òc creatiu

Corona dels reis

Clara-Lina ZIMPFER

Per aqueste còp vos prepausi un format un pauc diferent.

Per fabricar vòstra corona vos sufirà de decalcar los motius d'al dessús que vos interèssan e de los assemblar. Podètz far l'assemblatge que vos conven.

Sètz liures d'apondre d'autres motius, d'agrandir los prepausats.

Pensatz de mesurar lo torn de cap del futur rei o de la futura reina. Un còp assemblat podètz colorar, pintrar, pegar pegòtas, pampalhetas e autras decoracions sus la vòstra corona.